Olga

Wat een verhaal

Het gaat over het leven van Olga vanaf haar jonge jeugd tot aan haar dood. De verteller, Ferdinand, heeft haar gekend en hij vertelt ons haar hele leven dat begint eind negentiende eeuw. Ze wordt meer dan negentig jaar oud. Haar ouders komen tien dagen na elkaar om door een infectieziekte. Ze wordt meegenomen door de liefdeloze oma. Ze trekt op met de liefde van haar leven, Herbert, zoon van een grootgrondbezitter. Herbert is avonturier. Hij kan niet stilzitten en hij moet eropuit en dat wringt wel wat in de relatie, maar Olga moet het accepteren. Als Ferdinand later vraagt of de liefde en het telkens maar vertrekken niet met elkaar botsen, hoort hij van Olga dat "Liebe nicht die Summe aus den guten und den schlechten Eigenschaften des anderen zieht. "Ferdinand vraagt: "Hängt an ihnen nicht, ob der andere zu einem passt". "Ach, Kind, nicht die Eigenschaften machen, dass zwei zusammenpassen, die Liebe macht's". Het is een heel grote liefde die nooit zal overgaan.

Olga is een heel wijs persoon. Tegen de stroom in roeiend weet ze het tot lerares te schoppen. Ze wil de jonge kinderen en vooral de meisjes wat moderner leren denken. Ze zoekt rechtvaardigheid en gelijkheid, bijvoorbeeld als het gaat over het onrecht dat vrouwen met hun werk moeten stoppen als ze gaan trouwen. Ze is ertegen dat alles groot en groots moet zijn. Dat zorgt ervoor dat Herbert telkens bij haar weg gaat. Ook Eik, het kind dat zij mede opvoedt als haar eigen kind, heeft die drang. Ook Duitsland heeft die drang en zelfs in twee wereldoorlogen. En het is allemaal begonnen met Bismarck.

Het gaat over de liefde, over kunnen verdragen, uithoudingsvermogen, het verdriet dat die drang telkens brengt, over Duitsland ook, zoals ook in De Kleindochter naar voren kwam. Er zitten een paar verrassingen in deze roman en die vertel ik niet. Ik houd niet van het analyseren van boeken. Lekker lezen en genieten en geraakt worden. En als het dan uit is, voel je vanzelf wel dat er iets met je gebeurd is. Laat het maar bezinken bij de afwas of als je wakker wordt.

Ik heb het boek gelezen in het Duits, de oorspronkelijke taal. Dan dringt de taal nog meer binnen dan in de vertaling, denk ik. Duits is een heel poëtische taal. Sommige dingen zeg je in de oorspronkelijke taal net iets mooier. Bernhard Schlink schreef ook *Der Vorleser*, waarop de film *The Reader* is gebaseerd, ook

zo'n verhaal dat je altijd zal bijblijven, en hij schreef natuurlijk het mooie *De kleindochter*. Ik ben fan!

Schrijver
Schlink, Bernhard
Jaar uitgebracht
2018
Jaar gelezen
2024
Genre
Fictie
Informatie
Op Hebban